

Grunder och huvudargument

Överklagandet är riktat mot den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 21 mars 2012 i mål T-63/09, genom vilken tribunalen ogillade Volkswagen AG:s talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd meddelade den 9 december 2008 (ärende R 749/2007-2), i ett invändningsförfarande mellan Volkswagen AG och Suzuki Motor Corporation.

Klaganden åberopar följande grunder till stöd för sitt överklagande:

- rättegångsfel till följd av ett åsidosättande av den kontradiktoriska principen och missuppfattning av de faktiska omständigheterna,
- åsidosättande av unionsrätten till följd av en oriktig tillämpning av artikel 8.1 b och 8.2 i förordningen om gemenskapsvarumärken.⁽¹⁾

Tribunalen har åsidosatt klagandens rätt att yttra sig och har missuppfattat de faktiska omständigheterna, i det att den har bortsett från klagandens redogörelse för dessa omständigheter. Till skillnad från vad tribunalen har angett har klaganden gett en utförlig redogörelse för den beskrivande betydelsen av beteckningen SWIFT i det engelska språket. Lika lite har tribunalen beaktat klagandens redogörelse i ansökan för skillnaderna i hur allmänheten uppfattar beteckningen "GTI" i olika delstater.

Tribunalen har vidare oriktigt underkänt klagandens argument att de tre bokstavskännetecken med begynnelsebokstaven "I" som nämnts som exempel på en beskrivande innebörd har registrerats som varumärken med särskiljningsförmåga. Tribunalen har dessutom åsidosatt principerna om ett rättvist förfarande i det att den tillmätte en varumärkesregistrering avgörande bevisvärde. Klagandens rätt att yttra sig har åsidosatts, eftersom tribunalen bortsåg från den omständigheten att beteckningen "GTI" förekommer ensam.

Slutligen har tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna, i det att den oriktigt har anfört mot klaganden att denna inte i tillräcklig omfattning har åberopat varumärket "GTI". Tribunalen har också underlåtit att beakta klagandens argument rörande bevisvärdet av den bevisning på vilken harmoniseringsbyrån grundade sina slutsatser i fråga om hur varumärket uppfattades i Sverige.

Tribunalen har inte tillämpat artikel 8.1 och 8.2 i förordningen om gemenskapsvarumärken på ett korrekt sätt och har därigenom åsidosatt unionsrätten. En ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke ska avslås om det i en enda medlemsstat finns en äldre varumärkesrätt avseende ett liknande varumärke som är förväxlingsbart. Tribunalen har emellertid undersökt unionen "i dess helhet" och har därmed beaktat aspekter i länder där någon sådan varumärkesrätt inte existerar. Detta strider mot domstolens praxis i domen i målet *Matratzen Concord*.⁽²⁾

Tribunalen har åsidosatt unionsrätten, eftersom den har ansett att beteckningen "GTI" är en beskrivande uppgift av tekniskt slag, trots att denna beteckning i har registrerats som varumärke

i flera medlemsstater. Det är bara de centrala behöriga myndigheterna som får besluta om den eventuellt beskrivande innebörden av ett varumärke i respektive territorium. Det är endast vid en ansökan om ogiltighetsförklaring som ett unionsorgan, vid bedömningen av förväxlingsrisken, kan ta ställning till huruvida ett nationellt varumärke saknar verkan.

Tribunalen har vidare på ett oriktigt sätt fastställt nya kriterier för att inom ramen för den omtvistade registreringsansökan pröva huruvida en varumärkesbeständsdel är kännetecknande. Dessutom har tribunalen åsidosatt unionsrätten genom att uttrycka den uppfattningen att varumärket i sig inte räcker för att upplysa konsumenten om varans kommersiella ursprung utan att konsumenten kommer att anstränga sig för att söka ytterligare upplysningar utöver det sökta varumärket och särskilt upplysningar om den aktuella varans tillverkare. Slutligen har tribunalen bortsett från villkoren för förväxlingsrisk i det perspektiv som gäller varumärkesserier. Tribunalen godtog nämligen inte att varumärket "SWIFT GTI" infördes i klagandens varumärkesserie "Golf GTI" och "Lupo GTI".

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Beslut av den 28 april 2004 i mål C-3/03 P, *Matratzen Concord* (REG 2004, s. I-3657).

Överklagande ingett den 29 maj 2012 av Annunziata Del Prete av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 mars 2012 i mål T-420/10, Giorgio Armani mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-261/12 P)

(2012/C 227/20)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Annunziata Del Prete (ombud: R. Bocchini, avvocato)

Övrig part i målet: Giorgio Armani SpA, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 27 mars 2012 i sin helhet och följaktligen fastställa det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 8 juli 2010 och som delgavs den 19 juli 2010, då detta beslut till fullo innebär att bestämmelserna i rådets förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärke⁽¹⁾, särskilt artikel 8.1 b som är den enda artikel som åberopades i invändningsförfarande B 1309485, iakttogs och tillämpades,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Det finns ingen grafisk likhet mellan gemenskapsvarumärke nr 6314462 "AMICI JUNIOR" och de italienska nationella figurmärkena nr 912114 "AJ ARMANI JEANS" och nr 998554 "ARMANI JUNIOR", och inte heller någon fonetisk likhet.
2. Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 och principen om att ett varumärke ska vara känt tillämpades i den överklagade domen utan att ha åberopats av Giorgio Armani SpA.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärke (EUT L 78, s.1)

Överklagande ingett den 1 juni 2012 av Telefónica SA av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i mål T-228/10, Telefónica mot kommissionen

(Mål C-274/12 P)

(2012/C 227/21)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Telefónica SA (ombud: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Domínguez Pérez, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastsätta att talan om ogiltigförklaring i mål T-228/10 kan tas upp till sakprövning och att målet ska återförvisas till tribunalen för att denna ska avgöra tvisten i sak, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppstått i samband med förfarandena avseende upptagande till sakprövning i de båda instanserna.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen har begått en felaktig rättstillämpning genom att meddela ett avgörande som innebär ett åsidosättande av rätten till effektiv domstolsprövning. Genom sin bedömning att rättsmedlet begäran om förhandsavgörande alltid är lämpligt och tillgängligt har tribunalen åsidosatt sökandens rätt till en effektiv domstolsprövning i första instans, vilken säkerställs genom artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt uttryckligen fastställs genom artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Tribunalen har begått en felaktig rättstillämpning genom att felaktigt tolka den rättspraxis som avser upptagande till sakprövning av överklaganden av beslut gällande statligt stöd varigenom en stödordning förklaras rättsstridig och oförenlig med den inre markanden.

3. Tribunalen har begått en felaktig rättstillämpning genom att tolka artikel 263.4 FEUF *in fine*. Tribunalen har begått en felaktig rättstillämpning genom att bedöma att beslut om statligt stöd såsom det överklagade förutsätter verkställande åtgärder i den mening som avses i den nya fördragsbestämmelsen. Tribunalen har i sitt beslut underlåtit att beakta att ett negativt beslut om statligt stöd har direkt effekt, medför att de beviljade stöden omedelbart ska anses rättsstridiga och vanligtvis innebär att medlemsstaterna blir skyldiga att återkräva stöden.

Talan väckt den 8 juni 2012 — Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-288/12)

(2012/C 227/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Martenczuk och B.D. Simon)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter genom att avsätta dataskyddsombudsmannen innan mandattidens slut, och

— förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt direktiv 95/46/EG ska varje medlemsstat utse en eller flera myndigheter som ska övervaka tillämpningen av de bestämmelser som medlemsstaterna antar till följd av direktivet och utöva sin verksamhet på ett fullständigt oberoende sätt.